dové daně, docházelo při přechodu takovéto hranice z jedné sazby do druhé k tvrdostem (odst. 3.). Oceňuje námitky stížnosti, dochází soud k závěru, že stěžovatelka odůvodňuje svůj domnělý nárok na slevu daně důvodem spadajícím pod ustanovení § 21, odst. 1. a zamítá stížnost s poukazem na nález z 21. XII. 1933, č. 22.026, z důvodu, že ustanovení to nezakládá právní nárok na slevu daně.

Z této formulace odůvodnění nutno souditi, třebas to zmíněný nález expressis verbis nevyslovuje, že soud dává najevo, že co do otázky právního nároku jest ustanovení odst. 3. § 21 posuzovati odchylně od ustanovení odst. 1., čemuž svědčí i nález z 23. III. 1934, č. 7293/32, kde jde o

§ *21., odst. 3.* V odvolání domáhal se totiž stěžovatel slevy podle § 21, odst. 3. Žalovaná komise v tomto směru odvolání nevyhověla, vyslovivši, že žádaná sleva se nepovoluje. Rozhodnutí to ruší soud podle § 6 zák. o s. s. pro nedostatek řádného odůvodnění.

I z tohoto postupu je patrno, že tu soud stojí pravděpodobně na stanovisku, že jde o právní nárok, ježto v nedostatku právního nároku dospěl by vzhledem k stálé judikatuře i přes nedostatek odůvodnění patrně k zamítnutí stížnosti. Dr. Hromada.

(Dokončení.)

LITERÁRNÍ ZPRÁVY

Dr. Emil Steigerhof a Dr. Václav Crha: **Zákon o ochraně nájemníků v novém znění s výkladem.** Vydalo Ústřední studentské knihkupectví a nakladatelství v Praze, 67 str.

Knížka jest vlastně jen doplňkem komentáře, který o zákonu na ochranu nájemníků vydali oba autoři minulého roku (viz recensi v Právníku, roč. 1933, str. 606). Účelem této knížky je, aby odběratelé dřívějšího spisku mohli jej používati i dále, neboť valná část dřívějších předpisů o ochraně nájemníků zůstala novým zákonem nedotčena. V knížce jest otištěn zákon ze dne 23. února 1934, kterým se prodlužují a doplňují zákony, týkající se bytové péče, č. 32 Sb. z. a n., vyhláška ministra soc. péče č. 62 Sb. z. a n., kterou bylo vyhlášeno upravené plné znění zákona o ochraně nájemníků, dále výklad změn provedených tímto zákonem a konečně judikatura ve věcech nájemnických, a to až do nejposlednější doby. Ve výkladu obírají se autoři změnami, které byly provedeny posledním zákonem, navazujíce při tom vhodným způsobem na dřívější výklady prvé knížky. Tento výklad a zmíněná judikatura poskytují bezpečný přehled v důležitých právních otázkách z oboru práva nájemnického, a to z doby nejposlednější, což právě činí knížku nepostradatelnou pro každého praktického právníka.

Dr. Loula.